

Prepoznati važno u životu...

[...] Isus je uvijek skretao pozornost na naš osobni život u sadašnjem trenutku. A kad se pojave poteškoće, krivice najčešće tražimo u vodećim garniturama, u oholim političarima i neodgovornim gospodarstvenicima, lijevim ili desnim zavjerenicima, i tako redom. Najvažnije u svemu da pogled okrećemo drugamo i da odgovornost odvlačimo od sebe. Zaboravljamo da imamo samo jedan život, te da nam istinska budućnost ovisi o tome koliko smo mi sami Bogu bili vjerni. A to ne ovisi o društvu u kojem smo živjeli, niti o garniturama koje su vodile društvo. Jer za naš slab duhovni i loš čudoredni život ne mogu biti krivi drugi, jer oni nemaju moć odvojiti nas od Boga i od života vječnoga ako mi u to iskreno vjerujemo i oko toga se trudimo.

[...] Umjesto da radimo na sebi i svome duhovnom rastu u Gospodinu, lakše nam je vrtjeti se u krug oko drugih ljudi i društvenih problema koje i tako ne možemo riješiti. Tako je lakše tražiti krivice i skretati na drugi trag, umjesto da rješavamo sebe i svoj život, umjesto da sebe obogaćujemo Bogom i tako svjedočimo ozbiljnošću i dobrotom njegovu blizinu u našem životu.

No ove nas Isusove riječi potiču da se učimo od smokve i njezina lišća, jer kao što ona zna prepoznati ljeto, da tako i mi prepoznamo njegovu prisutnost među nama. Nijedan naraštaj neće proći, a da se neće ispuniti njegove riječi, to jest da dotični naraštaj neće stati pred njegovo lice. Samo je pitanje hoće li pojedinci u tom naraštaju prepoznati njegovu blizinu, to jest hoće li prepoznati njegove riječi kao neponovljive i neupitne. A od toga nema ništa važnije ni za život pojedinca ni za život društva. Zato bez obzira što se sve ima dogoditi u našem naraštaju u svijetu, najbitnije od svega je držati se njegove neprolazne riječi koja svakome onome koji je prima podaruje isti dar neprolaznosti. Bit života stoga i nije usredotočiti se na svemirske i svjetske događaje, već na osobu Isusa Krista, kojega sve ima navijestiti i za čiji nas dolazak sve priprema. Ražarimo svoju vjeru u Kristovu prisutnost među nama, jer ćemo samo tako biti spremni za njegov drugi dolazak, što je najvažniji cilj našega života.

<https://www.vieradijela.com/prepoznati-vazno-u-zivotu-razmisljanje-iz-33-nedjelju-kroz-godinu-b/>

Obilježavanje Dana sjećanja na žrtve Domovinskog rata i Dana sjećanja na žrtvu Vukovara i Skabrnje.

Bitka za Vukovar počela je 25. kolovoza 1991. godine, a **završila 18. studenoga 1991.** godine slomom obrane grada. Tijekom agresije u Vukovaru je, prema podacima Hrvatskog sanitetskog stožera, do 19. studenoga 1991. godine poginulo 450 branitelja i 1350 civila, od toga 86 djece.

Skabrnja je, uz Vukovar, simbol stradanja Hrvatske u Domovinskom ratu. U Skabrnji je 18. studenoga 1991. godine ubijeno i masakrirano 43 civila i 15 hrvatskih branitelja. Sveukupno u Domovinskom ratu, Skabrnja je imala 55 civilnih žrtava i 25 poginulih branitelja. Nakon rata još je šest mještanina stradalo od zaostalih minsko-eksplozivnih sredstava. Do oslobođenja mjesta u Oluji 1995. godine, u Skabrnji je ubijeno 86 osoba.

POTICAJ NA RAZMIŠLJANJE

SV. NIKOLA TAVELIĆ – 14. studenoga

Prvi hrvatski svetac i zaštitnik hrvatskoga naroda. Posvjedočio je svoju vjernost Bogu mučeničkom smrću.

Sv. Nikola Tavelić, prvi hrvatski svetac i zaštitnik hrvatskoga naroda. Franjevac, misionar i mučenik rođen je u plemićkoj obitelji Tavelić u Šibeniku oko 1340. godine. Za svećenika je zaređen oko 1365. godine i sav sretan je uskliknuo: "Isuse, sad sam samo tvoj"! Sate i sate je molio i zahvaljivao Svevišnjemu, što mu je udijelio tu milost, da odsada može živjeti samo za Njega. Puni 12 godina prolazio je područjem Bosne propovijedajući i svojim uzornim životom svjedočeći Evanđelje. U jesen 1383. godine fra Nikola napušta Bosnu i s trojicom subrača odlazi u Jeruzalem. Tu je učio arapski jezik, obilazio sveta mjesta i pripremao se za misionarski rad.

U vrijeme muslimanskog blagdana Kurban Bajrama, otišli su do čuvene Omarove džamije i tamo propovijedali o ljepoti Evanđelja i spasenja u Kristu. Vodio ih je zanos i žar. To je kadiju, njegove vijećnike i nazočne muslimane razbjesnilo te je tražio da opozovu što su govorili. A fra Nikola i njegova subrača odgovoriše: "Nećemo se Krista odreći, nego smo spremni za Nj umrijeti"! Na to ih kadija osudi na smrt. U isti čas razjarena rulja ih je mačevima sasjekla, bacili ih na lomaču i njihov pepeo razbacali da do njih ne dođu kršćani.

Očevidac je napisao izvještaj o njihovoj mučeničkoj smrti koji se čuva u vatikanskoj biblioteci i u samostanskoj biblioteci u Šibeniku. Samo nekoliko godina poslije njihove smrti, franjevački 'Šibenski brevijar' spominje Nikolu Tavelića i njegovu subraču kao sve te mučenike. Krajem 19. stoljeća šibenski biskup Antun Josip Fosko pokrenuo je postupak za beatifikaciju Nikole Tavelića.

Sveta Stolica uskoro je odobrila njegovu štovanje Šibenskoj biskupiji, zatim franjevačkom redu i Svetoj zemlji. Godine 1937. dopušteno je štovanje sv. Nikole u svim hrvatskim biskupijama, a u Jeruzalemu je podignut oltar u njegovu čast. Na sam blaženikov dan 1939. papa Pio XII. primio je hrvatske biskupe predvođene nadbiskupom Alojzijem Stepincom, a papa Pavao VI. svečano je proglasio svecima Nikolu i njegove drugove 21. lipnja 1970. g. u Vatikanu, u nazočnosti preko 20.000 Hrvata iz domovine i svijeta. Kao relikvije sv. Nikole Tavelića u njegovu svetištu u Šibeniku pri samostanu franjevaca konventualaca sv. Frane čuvaju se njegove sandale.

<https://hkm.hr/svetac-dana/sv-nikola-tavelic/>

KONTAKT

Policijski kapelan don Marin Drago Kozić
(mkozic@mup.hr)

tel.: (01) 4563 295 - spec. 25295

Pomoćnik kapelana Mišo Josipović
(mjosipovic@mup.hr)

mob.: 099 22 92 432 (85 546)

Telefaks: (01) 45 63 699 (25 699)

Uredio: Pomoćnik kapelana Mišo Josipović

POLICIJSKA KAPELANIJA

"MAJKA BOŽJA
KAMENITIH VRATA"
PU zagrebačka
Petrinjska 20

Zagreb

Godina 12 • broj 513 • 2021. godina

TRIDESET I TREĆA NEDJELJA KROZ GODINU

14. studenoga 2021.

Sabrat će svoje izabranike
s četiri vjetra.

<https://zagrebacka-policija.gov.hr/o-nama/policijska-kapelanija-majke-bozje-kamenitih-vrata/>

Evangelje: Mk 13, 24-32

U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima:

»U one dane, nakon velike nevolje, sunce će pomrčati i mjesec neće više svijetljeti, a zvijezde će s neba padati i sile će se nebeske poljuljati.

Tada će ugledati Sina Čovječjega gdje dolazi na oblacima s velikom moći i slavom. I razaslat će anđele i sabrati svoje izabranike s četiri vjetra, s kraja zemlje do na kraj neba.

A od smokve se naučite prispodobi! Kad joj grana već omekša i lišće potjera, znate: ljeto je blizu. Tako i vi kad vidite da se to zbiva, znajte: blizu je, na vratima! Zaista, kažem vam, ne, neće uminuti naraštaj ovaj dok se sve to ne zbude. Nebo će i zemlja uminuti, ali riječi moje ne, neće uminuti. A o onom danu i času nitko ne zna, pa ni anđeli na nebu, ni Sin, nego samo Otac.«

Čuvaj me, Bože, jer se tebi utječem.

Gospodin mi je baština i čaša:
ti u ruci držiš moju sudbinu.

Gospodin mi je svagda pred očima
jer mi je zdesna da ne posrnem.

Stog mi se raduje srce i kliče duša,
pa i tijelo mi spokojno počiva.
Jer mi nećeš ostavit dušu u podzemlju
ni dati da pravednik tvoj truleži ugleda.

Pokazat ćeš mi stazu života,
puninu radosti lica svoga,
sebi zdesna blaženstvo vječno.

Otpjevni psalam: Ps 16, 5.8-11

Strah-radost nad propašću svijeta

Smeteni smo pred propašću svijeta kao pred dobrom trgovinom. Kako objasniti činjenicu, da se filmovi apokaliptičkog sadržaja dobro prodaju?

Dolazi li kraj svijeta po nezaustavljivoj promjeni klime, atomskim ratom, tsunamijem ili će kozmička katastrofa uništiti život na zemlji?

Ovih sam dana pročitao, da znanstvenici koji provode istraživanja na Kapverdskim (Zelenortskim) otocima tvrde da su pronašli dokaze da je ondje prije 73.000 godina nastao megatsunami koji je bio veći od bilo čega što je ljudska rasa ikad vidjela. Gigantski plimni val visok čak 244 metra formirao se nakon iznenađenog urušavanja dijela velikog vulkana i doslovce je potopio jedan otok udaljen 50-tak kilometara.

Nijedna od ovih katastrofa ne može biti isključena, iako je tisuću puta vjerojatnije, da ja umirem od srčanog udara, krvarenja u mozgu, od raka – ili ako imam sreće – "samo" od staračke starosti. Apokaliptičke misaone igre garantiraju veći nervni podražaj.

U prvim stoljećima naše ere mnogi su ljudi bili osvjedočeni, da svijet neće dugo trajati. Bilo je tada bezbroj spisa o predstojećoj propasti svijeta. Njihove slike užasa imale su velik utjecaj na ljude. Neke su upravo u Svetom pismu ostavile svoj trag.

Najjednostavnije bi bilo da njih gurnemo na stranu ili ih letimice pročitamo, jer konačno, evo ima već dvije tisuće godina, da se nisu obistinile. Svijet je još tu, a oni koji su mislili da će ova generacija sve to doživjeti, očito su se zabunili.

Štetno je ako se prevrši mjera. Uporno ponavljanje svih ovih tema pokazuje, da je tu sadržana vrlo ozbiljna i važna briga. Strah pred krajem, strah pred jednim krajem strahote i užasa je ozbiljna briga mnogih ljudi. Ne prija svijetu i ne izlazi iz glava.

Tu je također upletena i tema grijeha, čežnja za kaznom svih koji su se ogriješili o stvorenje, i ujedno strah da i sam nisam posve nedužan.

Radosna vijest svršetka svijeta.

Nasuprot tome na istoj razini dolazi nam i radostna vijest, koja je sadržana u ovim tekstovima: traži se od nas da gledamo u Sina Čovječjega koji će doći s moću i slavom velikom, da izabrane zajedno povede.

Pogled na Sina Čovječjega je protusredstvo protiv naših strahova i protiv našeg osjećaja krivnje. Sebe uskladiti u povjerenju na Sina Čovječjega, graditi na njemu bazu povjerenja, donosi više nego promatranje znakova katastrofe i zagonetke časa.

Ostao nam je još jedan tjedan do svetkovine Krista Kralja. Vrijednost kraljevskog naslova s kojim se klanjamo Kristu, leži u nadi, da je on gospodar svega stvorenja, da je on nad svim kozmičkim i povijesnim događajima i da on može spasiti i da će spasiti; upravo tamo gdje prema ljudskim predodžbama nema spasenja.

Poruka apokaliptičke opomene.

Uz ovu vjerničku poruku sadrži apokaliptička predodžba još jednu daljnju pozitivnu vrijednost: neki faktori prijeteceg svršetka leže u području oblikovanja ljudi. Apokaliptičke slike nam pokazuju, kamo vode zablude naoružavanja i vođenje rata i opominju nas, da mobiliziramo sve snage za mir. Zauzimanje za pravednost diljem svijeta može utišati konflikte i spriječiti ratove. Pažljivije ophođenje s okolišom i s resursima zemlje može smanjiti negativne posljedice i smanjiti prijetecę katastrofe. Apokalipsa ne želi samo poticati strah, nego također probuditi i pokrenuti na obraćenje.

Mi činimo dobro, ako se stavimo pred strahove koji su duboko skriveni u mnogim ljudima. Razračunavanje s njima vodi k nadi, koja leži u povjerenju u Sina Čovječjega. Ona nas može motivirati, da se angažiramo u društvu, politici i znanosti za temeljna pitanja kako preživjeti.

Fra Jozo Župić

<https://www.franjevci-split.hr/33-nedjelja-kroz-godinu-2/>

[...] **Slavljenje posvete bazilika svetih Petra i Pavla (18. studenoga)** jest kao duhovno hodočašće na grobove tih apostolskih prvaka. Te su bazilike zajedničko dobro svih članova Crkve. Stoga je razumljivo što svi slavimo obljetnicu posvete tih crkava. [...]

<https://www.svantun-vijeka.hr/hr/18-studenog-posveta-bazilika-svetih-apostola-petra-i-pavla/409/6>